

GDĄSKIE 1987 SPOTKANIA
MŁODYCH KOMPOZYTORÓW

**GDAŃSKIE SPOTKANIA
MŁODYCH
KOMPOZYTORÓW
87**

**Gdańsk
22-24 października 1987**

DZS 269

Organizatorzy

Ministerstwo Kultury i Sztuki
Związek Kompozytorów Polskich – Zarząd Główny i
Centralny Zarząd Koła Młodych
Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego
w Gdańsku
Państwowa Opera i Filharmonia Bałtycka
Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Miejskiego w Gdańsku
Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku
Związek Kompozytorów Polskich – Oddział Ziem
Północnych
Gdańskie Towarzystwo Przyjaciół Sztuki

Komisja programowa

Jolanta Byczkowska-Sztaba
Dorota Dywańska
Mariusz Dubaj
Jolanta Markowska-Stępień
Krzysztof Olczak

Kierownictwo artystyczne

Krzysztof Olczak

Kierownictwo organizacyjne

Andrzej Zawilski

Kalendarium

22 października

godz. 15 – Sala Kameralna Akademii Muzycznej

Spotkanie z Witoldem Lutosławskim

godz. 16 – Sala Koncertowa Szkół Muzycznych

I Koncert kameralny

godz. 19 – Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego

Koncert Słupskiej Orkiestry Kameralnej

23 października

godz. 10 – Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego

Spotkanie dyskusyjne

godz. 15.30 – Sala Kameralna Akademii Muzycznej

II Koncert kameralny

godz. 19 – Państwowa Opera i Filharmonia Bałtycka

Koncert symfoniczny

24 października

godz. 10 – Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego

Spotkanie dyskusyjne

MŁODYCH KOMPOZYTORÓW SPOTKANIA GDAŃSKIE

wariacje na temat

Spotykamy się w Gdańsku, albowiem tutaj cieszymy się zrozumieniem, zainteresowaniem, zyczliwością i sympatią władz kulturalnych, instytucji artystycznych i środowiska muzycznego.

Podziękowania!

Chcieliśmy się spotkać, ponieważ wiemy o sobie tylko tyle, że istniejemy. Jesteśmy przecież ciekawi siebie nawzajem. Musieliśmy się spotkać, aby przypomnieć sobie i innym, że funkcjonujemy także jako twórcy, poza indeksami nazwisk i katalogami dokonań.

Do tego potrzebna jest publiczna prezentacja naszych prób i osiągnięć.

Na pytanie, jaka jest młoda muzyka polska, trudno będzie odpowiedzieć nawet wnikliwemu obserwatorowi „Spotkań”.

Zbyt skromna to impreza, aby pomieścić tak wiele. Czy realne będzie jej rozszerzenie lub choćby powtórzenie w przyszłości? Prawdopodobnie w dużej mierze zależy to od nas, od tego, co mamy do powiedzenia. A może także od tego jak nas słyszą inni? Aby mogli usłyszeć, pomagało wielu.

Wszystkim tym, bez pomocy których prezentacja małych i dużych form podczas „Gdańskich Spotkań” nie mogłaby się odbyć, a których niesposób tutaj wymienić, składam serdeczne podziękowania w imieniu organizatorów, kompozytorów i słuchaczy.

Krzysztof Olczak

czwartek, 22 października 1987, godz. 16.00

I KONCERT KAMERALNY

PROGRAM

Dorota Dywańska – **Wiara* dla 4 perkusistów

Zbigniew Kozub – **ARCADES* na flet piccolo, klarnet, wiolonczelę i perkusję

Fryderyk Stankiewicz – *Witraże* dla 2 perkusistów

Bettina Skrzypczak – *What is black, what is white?* dla 2 perkusistów

Jolanta Markowska-Stępień – *Postludium* na akordeon i perkusję (2 esec.)

Alicja Gronau – *Gioco per voci e batteria* (4 esec.)

WYKONAWCY

Zespół Perkusyjny Państwowej Opery i Filharmonii Bałtyckiej
w składzie:

Mirosław Adrjanczyk

Lidia Czajka

Tadeusz Deputat

Tomasz Siedlik

Zbigniew Łowżyl – perkusja

Andrzej Mazurek – perkusja

Piotr Sutt – perkusja

Jolanta Wocianiec – flet

Mariusz Gołębiewski – klarnet

Anna Kulowska – wiolonczela

Bogdan Dowłasz – akordeon

Katarzyna Bortkun-Szpotańska – sopran

Aldona Czechak – alt

Jarosław Malanowicz – tenor

Lacek Walma – bas

Elżbieta Wiesztordt – dyrygent

DOROTA DYWAŃSKA (ur. 1961) – jest studentką roku dyplomowego Akademii Muzycznej w Warszawie, w klasie kompozycji Mariana Borkowskiego. Prócz kompozycji zajmuje się poezją i grafiką.

Ważniejsze kompozycje: „*Disperato*” na zespół kameralny, „*M’Ironia*” na chór mieszany a cappella, „*Odejscie w tło*” na orkiestrę kameralną, Koncert na klarnet, Kwartet smyczkowy.

Wiara to utwór będący drogą dojścia do pewnego obszaru świata, który zrozumieć można jedynie ujawniając go, a jedynym zadaniem „twórcy” jest nie naruszyć tego, co jawi się w sposób w jaki jest. Jest to obszar świata, w którym zamieszkujemy poza zamieszkiwaniem. Jest to coś, co pozwalając się ujrzeć umożliwia widzenie – jako – rozumienie – odnajdowanie tego co jest.

To: Praerupcja
stawania się milczeniem

Poza początkiem
POZA.

Dokładność – doskonałość
w domyśleniu do końca początku.

Czas – nad – patrzeniem – ponad
Z–Martwienie.

Odejscie w tło jest kompozycją z r. 1983. Tytuł utworu to zarazem tytuł wiersza Kazimierza Iłakowiczówny. Choć sama muzyka nie ma nic wspólnego z treścią wiersza, jego tytuł był inspiracją utworu. Kompozycja trwa ok. 6 min. (D.D.)

ZBIGNIEW KOZUB (ur. 1960) – wychowanek poznańskiej Akademii Muzycznej, gdzie kompozycję studiował u Floriana Dąbrowskiego. W r. 1985 uzyskał wyróżnienie na konkursie na utwór organowy w Kamieniu Pomorskim. W r. 1986 wyróżniono jego kompozycję na Konkursie Koła Młodych ZKP, zaś rok później zdobył II nagrodę na konkursie na utwór dla dzieci i młodzieży „Do Re Mi” w Łodzi.

Arcades to kompozycja z r. 1986 inspirowana żywiołowością improvisacji jazzowych.

FRYDERYK STANKIEWICZ (ur. 1958) – odbył studia na Wydziale Teorii Akademii Muzycznej w Gdańsku. Obecnie jest studentem roku dyplomowego tej uczelni w klasie kompozycji Ewy Synowiec. Laureat I nagrody Ogólnopolskiego Konkursu Studentów Klas Kompozycji w Gdańsku za utwór „*Sztorm*” (1983). W 1984 jego kompozycja graficzna „*Witraże*” była eksponowana na wystawie towarzyszącej VI Festiwalowi Muzyki Fascynującej w Katowicach. Kompozycję tę prezentowano także na wystawach w Paryżu i Londynie. Od r. 1983 jest kierownikiem muzycznym Teatru Dramatycznego w Kaliszu.

Ważniejsze utwory: Trio na flet i fortepian (1980), Kwartet smyczkowy (1981), „*Decet*” (1981), Trzy krótkie utwory na fortepian solo (1982), 5 miniatur na klarnet i fortepian (1982), „*Witraże*” – kompozycja graficzna dla 2 perkusistów, „*Sztorm*” na chór mieszany a cappella (1983), „*Engram*” na fortepian solo (1983), „*Audiowizje*” dla dowolnych wykonawców (1984), twórczość dla teatru. „*Witraże*” to utwór powstały w r. 1983. Prawykonanie odbyło się w Gdańsku w 1984 r. Forma zapisu tej kompozycji jest głównym stymulatorem wyobraźni odtwórczej. Wykonawcy w procesie kreacji utworu stają się pełnoprawnymi współtwórcami kompozycji, a zatem każdorazowa prezentacja utworu daje nowy obszar możliwości w transpozycji sugestii graficznych zawartych w partyturze na realny obraz dźwiękowy. (F.S.)

BETTINA SKRZYPCZAK – studiuje kompozycję w poznańskiej Akademii Muzycznej pod kierunkiem Andrzeja Koszewskiego. Wcześniej, w tej samej uczelni odbyła studia w zakresie teorii muzyki. Kształciła się także w Studiu Muzyki Elektronicznej w Bazylei pod kierunkiem Thomasa Kesslera, gdzie zrealizowała utwór na komputerze „*Fairlight*”. W Szwajcarii uczestniczyła również w kursach kompozytorskich prowadzonych przez Heinza Holligera, Vinko Globokara, Reinera Boescha i Hansa-Petera Hallera. Trzykrotnie była słuchaczką Wakacyjnych Kursów dla Młodych Kompozytorów w Kazimierzu nad Wisłą, zaś wiadomości z teorii muzyki pogłębiała podczas pobytu w USA.

What is black, what is white? to utwór, który został napisany dla 2 perkusistów występujących podczas dzisiejszego koncertu – Zbigniewa Łowżyła i Andrzeja Mazurka. Jest on próbą żartobliwego przedstawienia zmagania dobra ze złem. (B.S.)

JOLANTA MARKOWSKA-STĘPIEŃ (ur. 1955) – studia kompozytorskie ukończyła w łódzkiej Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej pod kierunkiem Bronisława Kazimierza Przybylskiego. Do r. 1983 prowadziła działalność upowszechnieniową, głównie w środowisku młodzieżowym, była też aktywnym działaczem Stowarzyszenia Polskiej Młodzieży Muzycznej „*Jeneusses Musicales*”. Obecnie jest pedagogiem w Liceum Muzycznym w Łodzi.

Ważniejsze kompozycje: „*Etiuda sonorystyczna* dla 3 perkusistów (1979), „*Impresje gregoriańskie*” na instrumenty dęte (1978), „*DIALOGI*” na 2 grupy smyczkowe i instrumenty dęte (1984), Trio na fortepian, skrzypce i perkusję (1983), „*O 3 wesółch krasnoludkach*” – bajka operowa (1980), „*Psalmy wigilijne*” – kantata na chór, mezzosopran, recytacja i orkiestrę kameralną (do tekstów T. Nowaka), „*Modlitwa*” – poemat na baryton i fortepian (do sł. A. Bojonowa), „*Arabeska*” dla 3 perkusistów (1986), drobne utwory na fortepian dla dzieci i młodzieży.

W *Postludium* – utworze z r. 1985 – dynamika i materiał dźwiękowy podporządkowany jest idei odzwierciedlenia określonego wyrazu muzycznego, inspirowanego trudną retoryką filozoficznych i emocjonalnych penetracji pogranicza niepokoju i obojętności, buntu i bezsilności. Daje to w rezultacie muzyczną symbolikę skrajnego stanu emocjonanego ujętą w formę zwartą i jednoczęściową. (J.M.S.)

ALICJA GRONAU (ur. 1957) – ukończyła z wyróżnieniem studia w zakresie teorii muzyki, a następnie kompozycji pod kierunkiem Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Uczestniczyła w kursach kompozytorskich w Kazimierzu nad Wisłą. Obecnie prowadzi zajęcia dydaktyczne w Akademii Muzycznej w Warszawie. W r. 1987 na Ogoólnopolskim Konkursie Kompozytorskim wyróżniono jej utwór „*Pentarchia*”

Ważniejsze utwory: „*Przenikanie*” na klarnet solo (1981), „*Mironczarnie*” – 4 pieśni na sextet wokalny do sł. M. Białoszewskiego (1982), „*Gioco per voci e batteria*” (1982), „*Open for clarinet, viola and french horn*” (1983), „*Flowing for two orchestras*” (1983), Kwartet smyczkowy (1985), „*Versioni*” na 21 instrumentów (1985), „*Hiob*” na chóry i orkiestrę (1986), „*Pentarchia*” ma kameralną orkiestrę smyczkową (1987).

W *Gioco* użyty został niesemantyczny wiersz Kurta Schwiltersa. Dzięki niemu partie wokalne grają tę samą rolę co instrumentalne. Ośmiu wykonawców gra z sobą (a także z publicznością) używając zarówno głosu jak i instrumentów perkusyjnych. Konsekwencją było zatytułowanie utworu „*Gioco*” (gioco – gra), co może być rozumiane także jako gra dźwięków, kolorów. (A.G.)

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego

czwartek, 22 października 1987, godz. 19.00

KONCERT SŁUPSKIEJ ORKIESTRY KAMERALNEJ

PROGRAM

Dorota Dywańska – **Odejście w tło*

Jacek Rogala – *Prośba o wyspy szczęśliwe* na 12 smyczków i taśmę

Mariusz Dubaj – **Canti movimenti* na fortepian i smyczki

Barbara Zawadzka – **Motyw przestrzeni* na 9 skrzypiec

Marek Towiański – **Anamorfozy* na sopran, alt, tenor, bas, smyczki
i perkusję

WYKONAWCY

Słupska Orkiestra Kameralna
dyrygent
Zdzisław Siadlak

Soliści

Włodzimierz Wiesztordt – fortepian

Katarzyna Bortkun-Szpotańska – sopran

Aldona Czechak – alt

Jarosław Malanowicz – tenor

Jacek Walma – bas

realizacja dźwięku: **Cezary Joczyn**

JACEK ROGALA (ur. 1961) – od 1985 r. studiuje kompozycję w Akademii Muzycznej we Wrocławiu pod kierunkiem Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil. Brał udział w Wakacyjnych Kursach dla Młodych Kompozytorów. Od 1983 r. prowadzi w Liceum Muzycznym we Wrocławiu orkiestrę kameralną – aktualnie orkiestrę kameralną koła naukowego studentów teorii muzyki i kompozycji Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Prośba o wyspy szczęśliwe to utwór powstały w r. 1987.

...jakże mało czasu na zamyślenia i marzenia mamy w całodziennym krzątaniu, kiedy myśli pochłonięte są samymi ważnymi sprawami... uspokojenie przychodzi późnym wieczorem, ale wówczas pijane zmęczeniem myśli proszą tylko o sen...

... sen... przynosi wizję odległych wysp z rozkołysanymi drzewami i rozśpiewanymi ptakami ... do których dopływa statek ... lecz zanim na rozpalonym piasku postawimy pierwszy odcisk bosej stopy, powietrze rozrywa ... o k r o p n y warkot budzika ... nowy dzień to znów gonitwa ... o tyle jednak inna, że potrafimy już zatrzymać się ... i w tłumie zbieganych wypatrzeć kogoś, do kogo może już jutro powiemy:

*„A ty na wyspy szczęśliwe mnie zawieź,
wiatrem łagodnym włosy jak kwiaty rozwieź, zacaluj,
ty mnie ukołysz, uśpij, snem muzycznym zasyp, otumań,
we śnie na wypach szczęśliwych nie przebudź ze snu.
Pokaż mi wody ogromne i wody ciche,
rozmowy gwiazd na gałęziach pozwól mi słyszeć zielonych,
dużo motyli mi pokaż, serca motyli przybliż i przytul,
myśli spokojne ponad wodami pochyl miłością”.*

(K.I.Galczyński – „Prośba o wyspy szczęśliwe”)

Prawykonanie kompozycji odbyło się w kwietniu br. podczas II Dni Nowej Muzyki we Wrocławiu. Utwór trwa 17 min. (J.R.)

MARIUSZ DUBAJ (ur. 1959) – kompozytor, teoretyk muzyki, pianista. Ukończył z wyróżnieniem studia w zakresie teorii muzyki, a następnie studia kompozytorskie pod kierunkiem Eugeniusza Głowskiego w gdańskiej Akademii Muzycznej. Uczestniczył dwukrotnie w Wakacyjnych Kursach dla Młodych Kompozytorów w Kazimierzu nad Wisłą. W latach 1983–87 pracował jako asystent w gdańskiej uczelni muzycznej. Jest laureatem I-szej i dwóch III-cich nagród na Ogólnopolskim Konkursie dla Studentów Klas Kompozycji (1983) oraz I nagrody na konkursie kompozytorskim z okazji „Tygodnia Talentów” w Tarnowie (1985). Jego kompozycje były prezentowane na antenie radiowej i telewizyjnej oraz wykonywane na koncertach w kraju, także na festiwalu „Warszawska Jesień” (1986).

Ważniejsze kompozycje: „Struktury per pianoforte”, „A World of Music” na fortepian, „Reprodukcje” na fortepian, „Barwy morza” na chór żeński, „A tre” per oboe, fagot i pianoforte, I Kwartet smyczkowy, „Fragments” na 11 instrumentów i perkusję, „Canti Movimenti” na fortepian i smyczki.

Canti Movimenti na fortepian i smyczki, powstałe w r. 1986 tworzą typ concertina. Pod względem stylistycznym utrzymane są w konwencji techniki repetytywnej. Dwa praelementy, jakimi są ostinato i figuracja, ulegają wzbogaceniu pod względem melodycznym i fakturalnym, tworząc rozbudowany i zróżnicowany łuk architektoniczny. Utwór zbudowany jest w formie ronda z dwoma epizodami w pozycji pośredniej. Zarówno w strukturze wertykalnej, jak i horyzontalnej dominuje materiał modalny: pentatonika, skala eolska, lidyjska, persko-arabska. Chromatyka posiada swój udział w relacjach między odcinkami formy oraz w budowie akordów. Utwór dedykowany jest Orkiestrze Kameralnej Wojciecha Rajskiego. Czas trwania ok. 10 min. (M.D.)

BARBARA ZAWADZKA (ur. 1951) – uzyskała dyplom z wyróżnieniem na Wydziale Wychowania Muzycznego w krakowskiej Akademii Muzycznej. Odbyła też studia dyrygenckie, a następnie pod kierunkiem Krzysztofa Pendereckiego studia kompozytorskie w tej samej uczelni. Swoją wiedzę uzupełniała w Paryżu jako stażystka u P.Mion i J.Lejeune (w zakresie muzyki elektroakustycznej) oraz pod kierunkiem J.Szwarcza w studiu eksperymentalnym Gennevilliers.

Na ogólnopolskich konkursach kompozytorskich zdobyła w r. 1977 I nagrodę za „Motyw przestrzeni”, a w r. 1981 II nagrodę za „Stabat Mater”. Dwukrotnie wyróżniono jej utwory na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorek w Mannheim.

MAREK TOWIAŃSKI (ur. 1952) – jest wychowankiem warszawskiej Akademii Muzycznej, gdzie kompozycję studiował u Zbigniewa Rudzińskiego.

Anamorfozy – skomponowane do cyklu wierszy Doroty Dywańskiej – powstały na przełomie lat 1986/7. Stanowią rodzaj zamkniętego spektaklu, któremu niesympatyczne jest jaskrawe oświetlenie sali koncertowej. Czas trwania ok. 12 min. (M.T.)

Sala Kameralna Akademii Muzycznej

piątek, 23 października 1987, godz. 15.30

II KONCERT KAMERALNY

PROGRAM

Piotr Grella – *en attendant Bergson* (I Kwartet smyczkowy)

Wojciech Nowak – **Duo* na akordeon i kontrabas

Janusz Nitefor – *Structures* na kontrabas i puzon

Zbigniew Zuchowicz – **Volantini* na skrzypce, wiolonczelę i fortepian

Tomasz Kulikowski – **Fantazja* na fortepian

Maria Szreder – *Kwartet smyczkowy*

WYKONAWCY

Łódzki Kwartet Smyczkowy im. Karola Szymanowskiego
w składzie:

Tomasz Guz – I skrzypce

Anna Przylęcka – II skrzypce

Dariusz Wasiak – altówka

Tomasz Przylęcki – wiolonczela

Zbigniew Koźlik – akordeon

Tadeusz Wielecki – kontrabas

Krzysztof Wojtyniak – puzon

Wojciech Szlachcikowski – skrzypce

Mariusz Pabich – wiolonczela

Małgorzata Lewińska – fortepian

PIOTR GRELLA (ur. 1961) – kompozytor, pianista, dziennikarz – ukończył studia dziennikarskie na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Kompozycji uczył się prywatnie u Edwarda Bogusławskiego i następnie Bogusława Schaeffera. Od r. 1982 prowadził eksperymentalne zespoły, również z udziałem muzyków jazzowych. Od r. 1983 organizuje pierwszy na Górnym Śląsku festiwal poświęcony muzyce współczesnej – Festiwal Muzyki Fascynującej. W r. 1986 wraz z plastykiem L. Jaszczukiem i kontrabasistą B. Mizerskim powołał do życia Akademię Sztuki Fascynującej – jednoczącą artystów z różnych dziedzin. Jest laureatem konkursu kompozytorskiego w Łodzi w r. 1985. Prócz muzyki zajmuje się plastyką – jest członkiem plastycznej grupy „Dell'arte” – a także publicystyką poświęconą problemom sztuki.

Ważniejsze kompozycje: 1980: – „*Melodrama I*”, „*Melodrama II*”, „*Mythologos*”; 1982: – „*Summa technogiae*”, „*Melodrama III*”, „*en attendant Bergson*” (I kwartet smyczkowy), „*Stringtime*” (II kwartet smyczkowy); 1983: – „*XONNOX*”, „*Melodrama IV*”, „*Melodrama V*”, „*former sans former*”, „*NEURASTHHEPHONIA*”, „*minimum – optimum – maximum*”, „*illusorio complicato*” (III kwartet smyczkowy), „*GeNalles A*”; 1984: – „*GAENNERRATORIA*”, „*MOMENT zapomnienia*”, „*Palestriniana*”, „*HYMN TO THE DRUGS (TORES)*”, „*music for nobody*”; 1985: – „*ravena*”, „*METROPOLIS*”, „*aeanaea*”, „*solo teatralne nr 1*”, „*Marius AZIONI*”; 1986: – „*she and he*”, „*Piotr AZIONI*”, „*GeNALLEs B*”, „*left hand band*”; 1987: – Symfonia na ork. kameralną koncertującą, „*Centata: Amore: Breve*”, „*Alex AZIONI*”.

„*en attendant Bergson*” (I kwartet smyczkowy) – prawykonanie tego utworu odbyło się w kwietniu br. w galerii „Krzysztofory” w Krakowie.

Kilka uwag na marginesie w formie komentarza

Kompozycja współczesna? Trudno o bardziej niewspółczesne zajęcie. W naszej technicznej, w gruncie rzeczy wysoce zdeintelektualizowanej epoce, pojawiła się dysproporcja między aktem artystycznej pre-kreacji, prekompozycji, przez co rozumieć należy różnorodne procesy psychiczne w trakcie „wymyślenia” dzieła: grę wyobraźni i spekulację intelektualną, a aktem kreacji, konkretyzacji idei, aktem zapewniającym dziełu byt autonomiczny, samowystarczalny. Nawet pomimo zastosowania najnowszych technik realizacyjnych (dzisiaj – nowe instrumentarium mechaniczne, nowe techniki komputerowe, nowe metody rejestracji i reprodukcji, w perspektywie – być może – roboty) akt pre-kreacyjny pozostaje nadal najważniejszym elementem w procesie tworzenia. W sztuce bowiem (-) postęp technologiczny nigdy nie odgrywał takiej roli jak postęp intelektualny. Zatem bez mózgu nie ma sztuki, nie ma w stopniu niepodobnym do innych zakresów ludzkiej aktywności. (-) Zresztą, żeby elementy naukowe stosować, trzeba być

wykształconym wszechstronnie, a o to wcale nietatwo w czasach informacyjnej zadyszki. Ubogi duchem, działający w tłumie jemu podobnych, niechciały, bo taki przeciętny, a jednocześnie nie aż tak przeciętny, by odnieść sukces merkantylny, osamotniony, produkuje dzisiejszy artysta uporczywie i bez końca, i nareszcie przepada w niebycie zapomnianej przeciętności. Kogo dzisiaj interesuje efekt żmudnej pracy – niewspółmierny do ilości przez pracę tę wchłanianej energii? Niezadowolony jest sam twórca, niezadowoleni są wykonawcy, następnie – publiczność.

Oto podstawowe rozdarcie sztuki dzisiejszej. (-)

Współczesny artysta-kompozytor ma tylko jedną szansę. Ze swojej oplakanej kondycji czerpać siłę. Nie szukać powszechnego zrozumienia, akceptacji. Nie paktować. Nie dążyć do kompromisu. Wręcz przeciwnie. Za wszelką cenę uniezależnić się od determinant przeciętności, przezwyciężając tradycję przeszłości, konwencję teraźniejszości, przezwyciężając własne ograniczenia. A przezwyciężywszy to wszystko – trawestując Corneliusa Cardew wydstać się na szerokie przestrzenie nieznanego dotąd dziewiczego stepu i doświadczyć uczucia uniesienia oraz rzeźwiącego poczucia nieograniczonej swobody. I do końca nie widzieć: czy postąpiłem słusznie? (P.G.)

WOJCIECH NOWAK (ur. 1954) – ukończył studia kompozytorskie pod kierunkiem Tadeusza Bairda w Akademii Muzycznej w Warszawie.

DUO na akordeon i kontrabas dedykowane zostało wykonawcom dzisiejszego koncertu – Zbigniewowi Koźlikowi i Tadeuszowi Wieleckiemu.

JANUSZ NITEFOR (ur. 1957) – I odbył studia na Wydziale Wychowania Muzycznego Uniwersytetu Śląskiego. Kompozycji uczył się pod kierunkiem Józefa Świdra. Obecnie pracuje jako specjalista d.s. kultury w Fabryce Obrabiarek „Rafamet” w Kuźni Raciborskiej. Ma w swym dorobku kompozycje symfoniczne, chóralskie, muzykę kameralną i utwory na fortepian solo.

STRUCTURES na kontrabas i puzon to utwór skomponowany w r. 1979 i wykonany po raz pierwszy w ramach koncertów Śląskiej Trybuny Kompozytorskiej. Kompozycja składa się z pięciu „układów”, z których każdy posiada cztery „struktury”. Utwór może być wykonywany w trzech wersjach:

1) ustalić kolejność układów i grać poszczególne struktury po kolei, wg. zapisu

- 2) ustalić kolejność układów, natomiast kolejność struktur jest dowolna-
w danym układzie
- 3) całkowita swoboda wykonywania
- Kolorystyka utworu została wzbogacona przez wykorzystanie różnego
rodzaju tłumików (puzon) oraz wprowadzenie elementów wokalnych. Czas
trwania 5 min. (J.N.)

ZBIGNIEW ZUCHOWICZ (ur. 1965) – studiuje kompozycję pod kierun-
kiem Eugeniusza Głowackiego w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Posiada
w swym dorobku kilkanaście utworów kameralnych. Na Ogólnopolskim
Konkursie Kompozytorskim w Warszawie w r. 1986 wyróżniono jego „*Trzy
aforyzmy*”.

Ważniejsze utwory: Wariacje na obój, klarnet i fagot, „*Vademecum*” na 3
klarnety, Sonatina na wiolonczelę i fortepian, „*Trzy aforyzmy*” na wiolon-
czelę i fortepian, Wariacje na trio smyczkowe, Sonata, Sonet (wg.
A. Mickiewicza) na fortepian.

VOLANTINI (wł. „ulotki”) to utwór skomponowany w 1985 r. Składa się z
siedmiu miniaturowych, aforystycznych części realizowanych przez skrzyp-
ce, wiolonczelę i fortepian. Tytuł odzwierciedlać ma krótkość i pewną
gorączkowość odczytywania tekstów ulotnych wnoszących niepokój niepe-
wnej przyszłości. (Z.Z.)

TOMASZ KULIKOWSKI (ur. 1957) – ukończył studia kompozytorskie
pod kierunkiem Tadeusza Natansona we wrocławskiej Akademii
Muzycznej.

Ważniejsze kompozycje: Uwertura na orkiestrę, „*Magnificat*” na alt i
orkiestrę kameralną, „*Psalm*”, Trio fortepianowe, Sonata na 2 fortepiany;
prócz tego: utwory chóralne, organowe, na różne instrumenty.

FANTAZJA na fortepian powstała w r. 1983. Zbudowana jest na planie
tradycyjnej formy A–B–A. Część pierwsza – Grave – skonstruowana w
oparciu o motyw początkowy (pierwsze 3 dźwięki), fakturalnie zbliżona do
faktury symfonicznej. Część druga – Presto – wprowadza nowy materiał
melodyczny, jednocześnie wykorzystując motyw części pierwszej przetwo-
rzony na różne sposoby. Część trzecia – Tempo I – klimatem trochę zbliżona
do części pierwszej, różni się w fakturze. (T.K.)

MARIA SZREDER – jest wychowanką warszawskiej Akademii Muzyc-
znej, gdzie ukończyła najpierw studia na Wydziale Reżyserii Dźwięku, a
następnie studia kompozytorskie w klasie Zbigniewa Rudzińskiego.

OPOWIEŚĆ na kwartet smyczkowy powstała w r. 1983. Prawykonanie
odbyło się na koncercie Koła Młodych ZKP podczas festiwalu „Warszawska
Jesień” w 1985 r.

Sala Państwowej Opery i Filharmonii Bałtyckiej

piątek, 23 października 1987, godz. 19.00

KONCERT SYMFONICZNY

PROGRAM

Andrzej Dziadek – **SINFONIETTA*

Roman Rewakowicz – **POMIĘDZY*

Krzysztof Olczaak – **SINFONIETTA CONCERTANTE PER
PERCUSSIONE E ORCHESTRA*

Witold Lutosławski – *III SYMFONIA*

WYKONAWCY

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Bałtyckiej
dyrygent

Wojciech Michniewski

Zespół Perkusyjny Państwowej Opery i Filharmonii Bałtyckiej
w składzie:

Mirosław Adrjanczyk

Lidia Czajka

Tadeusz Deputat

Tomasz Siedlik

ANDRZEJ DZIADEK (ur. 1957) – ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie w klasie Józefa Świdra w katowickiej Akademii Muzycznej. Jest laureatem Konkursu Kompozytorskiego w Gdańsku w r. 1983 – II nagroda (I nie przyznano) za „*Preludium i toccatę*” na fortepian, Konkursu Kompozytorskiego im. G. Fitelberga w Katowicach w r. 1986 – II nagroda (I nie przyznano) za „*Sinfonietę*” i III nagroda za Koncert klawesynowy, a także Konkursu Młodych ZKP w r. 1987 – I nagroda za „*Poemat*” na orkiestrę.

Ważniejsze utwory: „*Aforyzmy I*” na fortepian (1979), „*Poemat*” na skrzypce solo (1982), „*Preludium i toccata*” na fortepian (1983), *Sinfonietta* na orkiestrę (1984), „*Appassionato*” na zespół kameralny (1984), Koncert klawesynowy (1985), 3 utwory na chór mieszany a cappella do sł. S. Grochowiaka (1985), „*Aforyzmy II*” na fortepian (1985), „*Magnificat*” na sopran, alt, tenor, bas, chór mieszany i orkiestrę (1985–6), „*Poemat*” na orkiestrę (1987).

SINFONITTA na orkiestrę powstała w 1984 roku. Zbudowana jest z 4 części: Largo, Con Moto, Interludium, Presto. Logika formy utworu polega na silnie ukierunkowanej dynamice powrotów tematu i odkrywaniu poszczególnych jego sensów. (A.D.)

ROMAN REWAKOWICZ (ur. 1958) – studiował teorię muzyki oraz kompozycję w klasie Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Od kilku lat jest dyrygentem ukraińskiego chóru męskiego „*Żurawie*” działającego pod patronatem Ukraińskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego – organizacji reprezentującej ukraińską mniejszość narodową w Polsce. Doświadczenie to umożliwiające kontakt z bogatym folklorem ukraińskim oraz muzyką cerkiewną uważa kompozytor za ważne dla swej twórczości.

Ważniejsze utwory: „*Fis*” na obój solo, „*Gdzie*” na chór mieszany a cappella (do sł. J. Przybosa), „*Estinguendo*” na zespół kameralny, Wariacje na 12 puzonów, „*Pourquoi il y a plutôt quelque chose que rien*” na fortepian, „*Chanson d'automne*” (do sł. P. Verlaine’a) na mezzosopran i fortepian, „*Trwanie*” na zespół kameralny, „*Ma non troppo*” na zespół perkusyjny, „*Spotkanie skończonego z nieskończonym*” na blachę, tam-tam i smyczki,

„*Inside*” na fortepian, „*Os’iń*” (do sł. Holoborod’ka) na chór męski a cappella, „*Pomiędzy*” na orkiestrę, „*Cisza popołudniowego odjazdu*” na taśmę.

POMIĘDZY jest utworem w swoim charakterze rytualnym. Zakończyłem go melodią boliwijską. (R.R.)

KRZYSZTOF OLCZAK (ur. 1956) – odbył studia instrumentalne w Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie akordeonu Włodzimierza L. Puchnowskiego. Po objęciu asystentury w gdańskiej Akademii Muzycznej kształcił się równocześnie w klasie kompozycji Eugeniusza Głowskiego. Studia te ukończył z wyróżnieniem. Jest laureatem międzynarodowych konkursów akordeonowych (Klingenthal – NRD, 1978, Auckland, Nowa Zelandia – 1980), a także konkursów kompozytorskich: im. J. Sztwiertni, Cieszyn – 1981, Premio Citta di Castelfidardo, Włochy – 1984, Ogólnopolskiego Konkursu na Kompozycję Akordeonową, Rzeszów – 1985. Od stycznia 1986 roku pełni funkcję Przewodniczącego Zarządu Centralnego Koła Młodych przy Związku Kompozytorów Polskich. Występuje jako akordeonista w kraju i za granicą. W swoim dorobku posiada nagrania płytowe, radiowe i telewizyjne.

Ważniejsze utwory: „*Manualiter*” na akordeon solo (1977), „*Fantasmagorie*” na akordeon solo (1978), „*Muzyka żywiecka*” na dwa chóry i taśmę (1981), „*Przestrzenie morza*”, – strofy na sopran i fortepian preparowany (1982), „*Szpegowask in memoriam*” na sopran i smyczki (1982), „*Lato*”, na chór mieszany, dwa oboje i fagot (1983), Kantata na sopran i dwa akordeony (1984), „*Belt the bellow*” na tubę i akordeon (1986), „*Intervals*” na organy i dwa akordeony (1987). Trio – „*homage a Szymanowski*” – na skrzypce, gitarę i akordeon (1987).

SINFONIETTA CONCERTANTE PER PERCUSSIONE E ORCHESTRA powstała na przełomie lat 1985/6. W początkowym zamyśle utwór miał być koncertem na perkusję. Jednakże w trakcie pracy kilkakrotnie zmieniłem liczbę solistów: od jednego do kilku. W wyniku tego zmianie uległa także rola perkusji, zarówno koncertującej, jak i tej w grupie „*tutti*”. Ostatecznie partia solowa skonstruowana została dla 4 wykonawców, którzy pełnią także rolę muzyków orkiestrowych. Utwór dedykowałem mojej żonie Annie. Czas trwania ok. 16 min. (K.O.)

Indeks kompozytorów

Mariusz Dubaj	14
Dorota Dywańska	8
Andrzej Dziadek	24
Piotr Grella	18
Alicja Gronau	11
Zbigniew Kozub	9
Tomasz Kulikowski	20
Jolanta Markowska-Stępień	10
Janusz Nitefor	19
Wojciech Nowak	19
Krzysztof Olczak	25
Roman Rewakowicz	24
Jacek Rogala	14
Bettina Skrzypczak	10
Fryderyk Stankiewicz	9
Maria Szreder	20
Marek Towiański	15
Barbara Zawadzka	15
Zbigniew Zuchowicz	20

NOTATKI

WAŻNIEJSZE ADRESY

Biuro „Gdańskich Spotkań Młodych Kompozytorów 87”

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki
ul. Łagiewniki 3, 80-847 Gdańsk, tel. 31-77-23, 31-77-15

Sale koncertowe

Sala Kameralna Akademii Muzycznej
ul. Łagiewniki 3, Gdańsk

Sala Koncertowa Szkół Muzycznych
ul. Gniłna 3, Gdańsk

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego
ul. Korzenna 33/34, Gdańsk

Sala koncertowa Opery i Filharmonii Bałtyckiej
al. Zwycięstwa 15, Gdańsk-Wrzeszcz

Hotele

„Heweliusz” – ul. Heweliusza 22, tel. 31-56-31

„Jantar” – ul. Długi Targ 19, tel. 31-62-41

„Novotel” – ul. Pszenna, tel. 31-56-11

Rozgłośnia Regionalna Polskiego Radia

ul. Uphagena 1, Gdańsk-Wrzeszcz, tel. 41-12-11

Gdański Ośrodek Telewizyjny

ul. Sobótki 15, Gdańsk-Wrzeszcz, tel. 41-00-11

AUTOGRAFY

Redakcja programu:
Andrzej ZAWILSKI

Projekt okładki:
wg. plakatu **Tomasza WILMAŃSKIEGO**

* – oznacza prawykonanie

Teksty notek biograficznych i informacje o utworach w większości wydrukowane zostały na podstawie danych otrzymanych od kompozytorów. Za nadesłanie danych organizatorzy składają kompozytorom serdeczne podziękowania

**ORGANIZATORZY ZASTRZEGAJĄ SOBIE
PRAWO DO ZMIAN W PROGRAMACH
KONCERTÓW**

Druk: „REY” - Sulejówek. Nakład 500 egz. M-3

